

РЕШЕНИЕ

№ 23205

гр. София, 12.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9964** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, във вр. с чл. 16, ал. 3 от ЗЧРБ. Образувано е по жалба на Д. И., родена на 13. 07. 1965 г., гражданин на Република С. М., със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. Д., срещу Отказ за влизане в страната от 09. 04. 2024 г. на контролиращ служител в Главна дирекция „Гранична полиция“ при ГКПП Олтоманци.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания отказ е незаконосъобразен, тъй като фактическите основания за издаването ѝ не отговарят на действителността. Твърди нарушение на формата, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради липса на мотиви и нарушение на материалния закон. Моли, съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът - контролиращ служител в Главна дирекция „Гранична полиция“, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 09. 04. 2024 г. Д. И., родена на 13. 07. 1965 г., гражданин на Република С. М., пристига за влизане в България на ГКПП Олтоманци, като при проверката е

установено, че лицето е престояло повече от 90 дни в страната в рамките на последните 180 дни.

Издаден е Отказ за влизане в страната от 09. 04. 2024 г. на контролиращ служител в Главна дирекция „Гранична полиция“ при ГКПП Олтоманци, в който като правно основание е посочен чл. 34 от ЗЧРБ.

С жалба вх. № 1559 / 22. 04. 2024 г. по описа на АС Кюстендил, е оспорен отказа за влизане в страната, по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният отказ, е издаден от компетентен орган – контролиращ служител в Главна дирекция „Гранична полиция“, който се явява орган за граничен контрол, на основание чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ.

Съобразно посочената норма, органите за граничен контрол могат да не допуснат влизането в Република България на чужденец, притежаващ виза, в случаите по чл. 10, ал. 1 или при неизпълнение на изискванията на чл. 19.

Видно от представеното (стр. 16) удостоверение, държавния служител В. Г., който е подписал оспорения отказ, е назначена на длъжността командир на отделение в ГКПП Олтоманци към РДГП Драгоман към ГД „ГП“ считано от 08. 04. 2016 г. Видно от приложената (стр. 15) ежедневна ведомост, на 09. 04. 2024 г. Г. е изпълнявал служебните си задължения.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушение на материалния закон или нарушение целта на закона.

Видно е, че като правно основание за издаване на оспорения акт е посочено - чл. 34 от ЗЧРБ, съгласно който всеки чужденец е длъжен да напусне страната до изтичане на разрешения срок на пребиваване.

На основание чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ, органите за граничен контрол могат да не допуснат влизането в Република България на чужденец, притежаващ виза, в случаите по чл. 10, ал. 1 или при неизпълнение на изискванията на чл. 19.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато вече е пребивавал на територията на Република България 90 дни в рамките на последните 180 дни като притежател на национална виза за краткосрочно пребиваване или при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване.

Видно от представената (стр. 44) справка за пътуванията на чужденеца, както и копие от националния паспорт на лицето (23-24), Д. И. е влязла в България на 06. 03. 2023 г. и е излязла на 05. 01. 2024 г. Впоследствие отново влиза в страната на 09. 01. 2024 г. и е излязла на 07. 04. 2024 г., преди да опита да влезе на 09. 04. 2024 г., когато ѝ е отказано с оспорения отказ.

Видно е, че жалбоподателката има повече от 90 дни престой за последните 180 дни, поради което правилно е приложена нормата на закона.

Съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1492 от 4.11.2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните

контролно-пропускателни пунктове, в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В този смисъл, съдът намира за неоснователни изложените доводи, за липса на мотиви и нарушения изискванията за форма.

Съдът намира, че правилно е приложен материалния закон относно фактическото и правното основание, въз основа на което на жалбоподателя е отказано да влезе в Република България. В случая, следва да се има предвид, че при издаване на отказ за влизане в страната, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и наличието на условията по цитираната правна норма задължително предпоставя постановяването на такъв отказ, след като по отношение на чужденеца е установено пребиваване надхвърлящо разрешеното от закона.

Съдът намира за неоснователно и позоваването от страна на процесуалния представител на жалбоподателя на представеното от самия него писмо с указания до граничните служители, тъй като посочения срок преди 31. 03. 2024 г., който не следвало да се взема предвид касае друга хипотеза за престой на територията на Ш. пространство и няма общо с престоя в самата Република България.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, но такова искане няма направено, поради което разноски не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И., родена на 13. 07. 1965 г., гражданин на Република С. М., срещу Отказ за влизане в страната от 09. 04. 2024 г. на контролиращ служител в Главна дирекция „Гранична полиция“ при ГКПП Олтоманци.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: